

zatornici Hrvata i upoće svih Slavena. Nacim- ča i Mađarima... Srbi, pravci jednokratne brava, stadiju...

Narod, većim dijelom neuk, dade se lako voditi za nos od prefriganih milova. I mi u Istri imali smo Kristića, Arnautu nekakvog...

Osnobilo na početku, u ono vrijeme, kad se Jugoslavija tek stvarala. Tada je trebalo da svi budu složni...

Glavni kolovodnja svih tih zbrojara Jugosla- vije bio je sin pokojnog Franke, Ivica Frank...

A što će sada dogoditi? Franke, Gađliardi, piše u Hrvatsku, da je bio zaveden, da je sve- mu kriv Franke...

I doista, danas je Jugoslavija već sama za sebe jaka i čvrsta država. No ona je još i bli- zinskom vezana sa...

Ovoliko za danas. Da ste mi zdravi i veseli!

IZ POREČA.

Porečki oružnici ubili jednog lopova.

Kako je poznato, Josip Putinjina počinio je više krađa i razbojstva. Optužuju ga radi dvanaest kaznenih prekršaja. Pred dvije godine bio je ulovljen i strpan u motovni- ski zatvor...

PODLISTAK

Čuvajmo svoje narodne običaje. (Nastavak) Onda dobro — odgovori Stari svat — izvolite pokazati, ali hitro jerbo nama se žuri...

kojiko vremena bez ikakva trađa. Medjutim — kolo sreće se okreće — prošle nedjelje lipak je uspio... Putinjina imao zaručnicu, i kad je izišao iz njezine kuće...

IZ VRHA KOT BUZETA.

Nepravda za nepravdom.

Poznatu su čitatelju Istarske Riječi, zad- ni dogodilji na Vrhu, t. j. nezakonito i ned- no izbacivanje naše učitelje iz školskog sta- na...

A sada još zadržava slavna pošta u Buzetu njezine privatne novine, e da ne bi dozna- la, šta se u svijetu događa, i da ne bi tim primam- nim novina pravila propagandu...

Uvidno ju neko piskaralo (po delima se sudi čovekal) i opet optužuje u jednoj talijanskoj novinji, da čini politiku i propagandu, kojom se...

U ostalom mi je Vrhući poznamo vrlo dobro i možemo za nju kadgod i komu god povjeri- doćiti, da se ona ničim drugim ne bavi, osim školom i svojom obitelji. A to mogu potvrditi i tisuće drugih ljudi u Istri...

Nego mi znamo, za šta se ide. Iste se zatim, da se unike sve naše institucije i da se mi od- nardimo i potalijancimo.

Ali, sus bre, ne čemo lie! Jeli znate, gospodo, naše trde piske, koje kramom bonima i pretvaramo u plodna pra- lja? Oni će zauvek ostati slavljani, a mi — ni- ma zavuk Slavenci, ka što smo lakvi bili stin- tim i tisuće godina i bez hrvatske i talijanske 'kole na Vrhu!

IZ OPATJUE.

Uhvaćen veliki morski pas.

Nije to nikakvo ratni ili poratni pe se ka i t- zvali pravci morski pas, strah i trepet onih, koji se radi u moru kupaju. Uhvatili su ga Cozoti — u mrežu. Izvukli su ga na b r- a- go, izmjerili i našli, da je dug puna tri metra. Liepa lovin! — reći će škogod.

Cozoti ne misle tako, jer im je ona strašna zbiljica poderala mrežu i napravila veliku št- tu. Da tu sletu ponekle porjuri, odlećili su biji izvan morskega psa na kopno, položaj ga na jedno mjesto, napremit od platno jedan me- satorić, i tko će da vidi onaj neman, nek pla- ti licuru ili dvije, kako se pogodi.

Ne Cozoti su činili račune bez — financu. Financa je došla na brod i rekla: — Morski pas neka za sada ostane na brodu. Kad obič- je dozvoli od podprekureture, treba da na- praviti mlihu na financu, koja će vam dati nekoliko bulčina, na kojima ćete vi ubudu- prijavat čete onima, koji bi radi videli m- škodak psa, na kad bude sve gotovo, onda će- dobitak dijeliti s financom: toliko vam a to- liko nama, Capito!

Čim bi domaćina otkrio nevjesti lice, sva bi svača uskliknula od radosti: — Evo, to je naša golubica! Nismo se pre- varili.

I stari svat bi odmah zahtijevao, da se mu izručiti. — Ali domaćina je ne da i tek onda bi nast- la prava predstava kako u kazalištu.

Domaćina bi nastavio: — Ja bi Vam je drage volje izručiti ali je bosa.

Stari svat: znameo mi dobro da je on bosa, je za to smo mi i donijeli potrebne cijele za nju.

Ti cijele je imao pripravnne dionje od svate- — Dajte da ih pogledam, da li su dobre — upita domaćina.

Netom bi ih primio u ruke, odmah bi pri- govorao, da nisu dobre, da su od slabe kože, da su slabo sašivenne, da im falj tu, da im falj ono, tako da bi se konačno Stari svat mo- rao s njime potgadati, dok bi se napokon po- godilo. Domaćina bi bio obično dječrčina, koji bi zahtijevao mnogo, a popošta za malo. Ispatili pak bi obično kumovi.

Čim bi stari svat isplatio prvu svotu, zahtij- evao bi odmah da se izručiti nevjesti, ali do-

što nismo mogli zauzeti nikakvo stanovište. Ako kažemo: financa ima pravo, onda će svi graknuti na financu i reći, da su financieri Croati, i da ih valja premjestiti. Ako smo stav- mo na drugu stranu, onda će nam reći, da smo protiv Italije, jer da kritikujemo financu.

Bas kao onaj morski pas, dolje na dnu štive... IZ RAKLJA.

Strasna nesreća u kamenolomu. — Mina- ranila dva seljaka. — Uslijed velike muke bacio se u more, ali ga prisutni izvadise na kopno. — Ranjenici odvedeni u bolnicu.

Proslod utorka, dne 29. t. m., u 1 sat poslije podne dogodila se u jednom kame- nolomu kod Raklja strasna nesreća. Nena- dano je eksplodirala u kamenolomu jedna mina i teško ranila dva domaća radnika iz Raklja: Antuna Valle i Antuna Bolko- vica. Potonjem je mina posvema odnesena lijevu ruku i ranila mu tešku ozljedu na glavu, dok je prvi teško ranjen na očima, glavi i rukama. Njihovo trpljenje je veliko. Bolkovi je uslijed strasnih muka otišao od mora i bacio se nj. No kasnije se odmah skočili u more ostali nezaljeđeni drugovi izvadili ga na kopno. Par satova toga bila sa obojica nesrećnicima odvedeni u jednoj kočiji u puljsku bolnicu. Njihovo stanje je vrlo opasno.

Ljudi, budite oprezni s minama! IZ STINJANA

Odlazak valjanog oružničkog brigadirera.

Dne 14. t. m. zapustio je naše selo dosa- dnešnji vodja naše oružničke postaje g. Fira- vante Cirielli. Bio je Talijan iz stare Italije, ali postan i pravedan čovjek, što je velika ri- jetkost u današnje doba. Naš narod nije nikada mizao ni propagandu. On se nije nikada dr- zao, kao pojedini, koje izdaju čim više jedni oružnik proganja sv narod i naše institucije, da će tim prije biti odlikovan i unapređen. Naprotiv: čitavo vrijeme njegovog trogodiš- nje službovanja u Stinjani nije nam se — njegovom krivnom — ranijela niti jedna kri- vica. Gosp. Cirielli je bio čovjek reda i za- kona, kojega se strogo držao. Žbog tih vr- lina si je stekao u Stinjani i okolici njegovo- područja velike simpatije i priznanja. Dno Bog, da bi i sadašnji njegov nasljednik stupao sa- znom Ciriellijevoj pravdom!

IZ LIVADA. Teška željeznička nesreća. — Vlak iskočio iz tračnica te se sklopilno niz nasipa. — Jedan mrtav i više ranjenih.

Na uskotračnoj željezničkoj pruzi kod Li- vada dogodila se prošlog četvrtka u 8 sati večer strasna željeznička nesreća: vlak br. 44-29, koji je jurio iz Poreca prema Bujama, najednput je iskočio iz tračnica te se sklo- pilno niz željezničkog nasipa.

Na nesreću je bila odmah telefončki jav- ljena u Poreč i Buz. Malo zatim došli su i Li- vade sa drugom izjavom živjeli dr. Cr- lombi i dr. Manzolini, koji su pružili ranje- nima prvu pomoć. Zatim su bili nekolicu ranje- nika otpremljeni u trčsku bolnicu.

IZ BUZESTINE. Proslava Duhovskih praznika. — Besplatna krčma. — Tučnjava.

Na Duhovški ponedjeljak proslavismo i mi Sv. Duh u Sv. Duhu kraj Crkvice. I ove godine odslužila je u toj našoj staroj crkvi sv. misa uz mnogobrojno prisustvovanje naroda.

Popodne bio je ples, a priredili ga Stepe- djani. Za prvi put svirala je tu talijanska grad- ska glazba. Malo ih je sviralo, ali zato sami junaci: Pipić, Merlin, Fabjančić, Patočela i još par drugih. Puhali i puflili se, ali — nije im se bilo hladilo. Mladice nje marila za ples. Žbog toga nije ni plesala. Ne znamo, je li tomu kriva toplina, zle godine ili prazni želuci i džepovi. Bilo tomu uzrok sve ovo, ali još i drugo: ne će naše djevojke i mladići, da se druže s Talijanima ni njihovim od- repnicima.

I tako je ples — falirao! — Dasto k Sv. maćina, opet ju neda, već zahtijeva odštetu, što su golubica toliko godina hranili i skrili su je. Kad bi ti Staresu Svatu dojadilo, re- kao bi: — Pa dobro, Kažite, koliko zahtijevate, Mi ćemo Vam drage volje platiti.

— 500 cekina (u tom slučaju se razumjeo jedan novčić za jedan cekin), — odgovori po- nusno Domaćina.

Nato bi nastali ponovno pregovori. Stari svat bi pregovarao, da ne to previše, da oni su siromašni, da ne mogu toliko potrošiti i da su si slabiji ljudi. A konačno bi se ipak pogodilo. Ako bi domaćina obično ponu- zio za sto cekina, koje bi morao platiti vjenčan- kum.

Nisu to bili prisutni samo pozvani, bilo je tu prisutnih još i mnogo drugih znatiželjnika, a za dječm možemo mirne duše kazati, da ne bi izostali niti jedno djetce. (Svršit će se).

Neznani grob. Od Silvija Kranjčevića.

Dizao je za slobodu. U lunaković barijaci staci.

Duhu došlo je više krčama ali narod — ne će da pije. Nije bilo ni krčmar. Ako je koji i pio, kao je le našom krčmaru. Na ovo se rasrdio krčmar Talijan, pa stao vikati: Bira italijana por njeante! i davao bleda pivu, na despet. Imali smo dakle u Sv. Duhu krčmu talijansku, slavensku, njemačku, austrisknu, a pod večer sve se virsti vjela i vjela i sve krčme — potukle.

Evo, tako je svršila ta naša svetkovina (blagdan) i pravi — samani i babilonija.

IZ DRAGUČA. Komedija je svršila. Zabave, veselice, diver- timentali, smijeh, mramljanje, priprezanje i brbljanje sada se korzuje, jer su nam oru- žnici nekamo odveli našeg pijanog komedi- anta: talijanskog svećenika. Optužili su ga njegovi vlastiti politički prijatelji. I njima je sve dojadilo život i vladanje tog nesrećnog svećenika. Digni bel! bilo stula i mnogo ih je zadržalo u Draguču: zadnja je upravo ta- kova, da će ga — zamisliti ljudi su se ni pripređivali, zbog česa su ga odveli. Kad je njegov kuhar (sluga) vidio, da mu je nevjer- ljeno gospodar pa u ruke pravici, pobegao je i on nekamo. I on je imao nešto teška na duši — on isto što i njegov gospodar. O- sudimo. Sodobno još i danas naša ma- šinske godine, opet se ponavlja i stramotni tobož moderno ljudstvo. Mnogi su pali niže od zvijeri.

Al ostavimo to, pak još samo jednu da vam kažem o našem bivšem svećeniku. Po- čeo nekog dana vikati po selu, da mu je neki ukrado kokoš, i da mu je vratio krčmar. Po- čeo je vikati: — Zamislite ljudi su mu se- samo snijali i snijali. Ali naš li se svećenik ne će da kati. Trči u zvonik, zvonio za misu: ode u crkvu i sum se na misnicu obučeo... o mi crkvu, sam se na misnicu obučeo... Ljudi ga s dječma samo gledali, da vide, što će učiniti. Dajete čine komedije u crkvi i oke- sije, s kojom čine oko crkve kao da je pro- sjeća... Ljudi sve to s dječma gledaju, smi- je se i puste ga, da čini što ga volja. Pristupi na oltar da misli, i započeo u. A bilo je to u pet sati popodne. Da ne poćini čim svetogodi- ja da ne bude još većega skandala, pristupi k njemu na oltar učiteljica, te ga nazovi: ni- je nastavi misu. On u puljsku i ode u sa- kreštinju.

To su strasne stvari, koje javljamo ne da se rugamo, nego da izrazimo svoju bol srea i duše. Mi hrvatski seljaci još i danas postu- jemo vrijedne svećenike, još i danas vjerno- jemo u Boga i držimo se sv. vjere. Al, ali! zaslus nos levari talijanski svećenici? Dosti nas trnu i kvare drugi ljudi, pa ne treba da im još pomau talijanski svećenici. Za naš- Slavene su ovakovi svećenici velika nesreća, jer ih al kao Talijane ne razumjemo i bi ne- pomajati se pristojno kao naši slavenski sve- ćenici. Zato molimo biskupski Ordinariat, da nam u interesu katoličke vjere, koji želimo ostati vjerni, pošalje u Draguč hrvatskog sve- ćenika, a ne ozakle nitkove, koji samo kvare ugled katoličke vjere i crkve!

To su strasne stvari, koje javljamo ne da se rugamo, nego da izrazimo svoju bol srea i duše. Mi hrvatski seljaci još i danas postu- jemo vrijedne svećenike, još i danas vjerno- jemo u Boga i držimo se sv. vjere. Al, ali! zaslus nos levari talijanski svećenici? Dosti nas trnu i kvare drugi ljudi, pa ne treba da im još pomau talijanski svećenici. Za naš- Slavene su ovakovi svećenici velika nesreća, jer ih al kao Talijane ne razumjemo i bi ne- pomajati se pristojno kao naši slavenski sve- ćenici. Zato molimo biskupski Ordinariat, da nam u interesu katoličke vjere, koji želimo ostati vjerni, pošalje u Draguč hrvatskog sve- ćenika, a ne ozakle nitkove, koji samo kvare ugled katoličke vjere i crkve!

To su strasne stvari, koje javljamo ne da se rugamo, nego da izrazimo svoju bol srea i duše. Mi hrvatski seljaci još i danas postu- jemo vrijedne svećenike, još i danas vjerno- jemo u Boga i držimo se sv. vjere. Al, ali! zaslus nos levari talijanski svećenici? Dosti nas trnu i kvare drugi ljudi, pa ne treba da im još pomau talijanski svećenici. Za naš- Slavene su ovakovi svećenici velika nesreća, jer ih al kao Talijane ne razumjemo i bi ne- pomajati se pristojno kao naši slavenski sve- ćenici. Zato molimo biskupski Ordinariat, da nam u interesu katoličke vjere, koji želimo ostati vjerni, pošalje u Draguč hrvatskog sve- ćenika, a ne ozakle nitkove, koji samo kvare ugled katoličke vjere i crkve!

To su strasne stvari, koje javljamo ne da se rugamo, nego da izrazimo svoju bol srea i duše. Mi hrvatski seljaci još i danas postu- jemo vrijedne svećenike, još i danas vjerno- jemo u Boga i držimo se sv. vjere. Al, ali! zaslus nos levari talijanski svećenici? Dosti nas trnu i kvare drugi ljudi, pa ne treba da im još pomau talijanski svećenici. Za naš- Slavene su ovakovi svećenici velika nesreća, jer ih al kao Talijane ne razumjemo i bi ne- pomajati se pristojno kao naši slavenski sve- ćenici. Zato molimo biskupski Ordinariat, da nam u interesu katoličke vjere, koji želimo ostati vjerni, pošalje u Draguč hrvatskog sve- ćenika, a ne ozakle nitkove, koji samo kvare ugled katoličke vjere i crkve!

Franina i Jurina.

Jur: Gorak je, Franu, meštarski krul. Jur: A gerak - gorak! Da ne bi, nego dokle se ona mala devojka navade štiti i pisati! Koliko anke! Koliko strepnja! Jur: Ma još je teže napajat ih, da razumeju, da su stejn i da pišu. Jur: A to - to... Jur: Zato se namne smle oni brižni moštri! Tko bi znao, gdje je pan Med tolimim med mrtvaci! Puhajni su vjetri pust, kaznjivi prek tunak: Ostarla je samo srea, Osušena na barjaku, Struhalo je borak slave, Krvo tolika dala biva, A krveca je postarala, Domošnje gruda sveta. Al! na grobu nepoznatu Nema ksta, nema znače, Nitko ne zna gdje se skriva Osušena krv junaka. Ah, ah! kolom naokolo, Veselje se pjesme ore, Zlatni su nam sretu čiti, To slobodna usta zovore. Tu imaka djevo priča Sva vremena ona stara, Kizade mu u po čea, Sponome od bandžara. Pa se onda kolo vine.

